

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 1 października 2016 roku

Uczestnicy
37. Ogólnopolskiej Pielgrzymki Prawników
na Jasną Górę

Ekscelencje Księża Biskup!
Czcigodni Kapłani!
Szanowni Państwo – Koleżanki i Koledzy Prawnicy!

*Dobro nie istnieje inaczej, jak tylko jako konkretna dobroć i wolność konkretnego człowieka – uważał śp. ksiądz profesor Józef Tischner. Jeżeli tak jest rzeczywiście, to również sprawiedliwość istnieje jako przymiot osobisty. Nie wnikając tu w spory filozofów trzeba zauważyć doniosłość tego zagadnienia w odniesieniu do prawa i prawników. Uprawiają Państwo *ars boni et aequi*, sztukę tego, co dobre i sprawiedliwe – a jednocześnie, bez względu na to, czy uczestniczą Państwo w uchwalaniu, stosowaniu czy przestrzeganiu przepisów prawa, współtworzą Państwo relacje międzypersonalne. Sędzia i podsądny, adwokat i jego klient, urzędnik i interesant, parlamentarzysta oraz stosujący się do ustaw obywatel – wszyscy jesteśmy ludźmi. Jako ludzie mamy własne poglądy, system wartości, wrażliwość na los bliźniego, na przejawy niesprawiedliwości i nadużyć. Również potrzeby duchowe i przekonania religijne, a także prawo do ich uzewnętrzniania. Reżim komunistyczny odmawiał tego prawa każdemu, kto w jakikolwiek sposób reprezentował państwo. Ten postulat wyizolowania i zamknięcia religijności i duchowości w najgłębszej sferze prywatności, nadal pojawia się w dyskursie publicznym. Wciąż zdarzają się głosy określające Dekalog za przeżytek, a nawet za sprzeczne z prawami człowieka źródło opresji.*

Szanowni Państwo! Etyka chrześcijańska jest i pozostaje jednym z największych osiągnięć i skarbów cywilizacji europejskiej. Altruizm, solidarne poświęcenie jednostki dla dobra wspólnoty oraz wspólnoty na rzecz jednostki, zasada pomocniczości, nieusuwalna godność osoby ludzkiej, prawo do życia i wolności, przekonanie o tym, że każdy, kto zblądził, zasługuje na miłosierdzie i drugą szansę, na wyrażenie żalu, zadośćuczynienie i poprawę, czy wreszcie szacunek dla sacrum starannie oddzielonego od profanum – to konstytutywne elementy polskiej i europejskiej kultury prawnej, czy wręcz „kodu wartości” cywilizacji Zachodu. W roku obchodów 1050-lecia chrztu Polski warto tę prawdę przypomnieć. Niedostateczna ochrona historycznych oraz aksjologicznych fundamentów naszego porządku prawnego i społecznego to poważna przeszkoda na drodze do wszechstronnego rozwoju naszej Ojczyzny. Sądzę, że w tym kontekście środowiska prawników katolickich mają do odegrania szczególnie ważną rolę – poprzez świadectwo wiary, przykład profesjonalizmu oraz obywatelskie zaangażowanie w inicjatywy na rzecz poprawy jakości prawa i warunków jego egzekwowania.

Życzę, aby modlitwa w jasnogórskim sanktuarium przysporzyła Państwu sił i determinacji w służbie bliźniemu i dobru wspólnemu. Serdecznie wszystkich Państwa pozdrawiam. Szczęść Boże!

Z wiarą i nadzieją